

சுதந்திரன்

SUTANTIRAN

இடது'களுக்கு ஏன் இந்தக்கதி?

அன்பு நண்பர்

1970 முதல் 1977 வரை ஏழாண்டு காலம் நடைபெற்ற 'ஏழரை' ஆட்சியின் போது மூன்றில் இரண்டு பங்கு காலம் அந்த ஆட்சியில் பெரும் பங்கேற்று, அமைச்சர் பதவிகள் வகித்து—தரப்படுத்தல் முறைக்கு உடந்தையாயிருந்து, தமிழ் மாணவர்களின் உயர் கல்வியைத் தரைப்படுத்தி, தமிழ் சமுதாயத்தை உரிமை பறிக்கப்பட்ட அடிமை சமுதாயமாக ஆக்கிவைத்திருக்கும் இன்றைய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குவதில் ஆணவ முனைப்புடன் பூரண பங்கேற்று, உரிமை கோரிய தமிழ் இளைஞர்களையெல்லாம் விசாரணையின்றி பல ஆண்டுகாலமாக சிறைக்கோட்டத்துக்குள் தள்ளி, எண்ணரிய கொடுமை பல விளைவித்து, தமிழ் இனத்தை கண்ணீர்க்கடலில் ஏழாண்டுகாலம் மிதக்கவைத்திட்ட இடதுசாரித் தலைவர்கள்—உதைத்துத் தள்ளப்படும் வரை சிறிமா அம்மையாரின் சேலைத்தலைப்பில் தொங்கி தமிழ் சமுதாயத்துக்கு மோசமிழைத்தவர்கள்—இன்றைக்கு இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியென்ற புதிய லேபலுடன் தங்கள் பழையசாயம்போன சரக்கை வைத்து யாழ் முற்றவெளியில் கடைவீரிக் க முயன்ற சமயம்—சென்ற (20ப்ரவரி 22ம் திகதி) புதன் கிழமை தமிழ் பொதுமக்களால் விரட்டியடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியை ஏடுகளிலே படித்துருப்பாய்!

பழம் பெரும் இடதுசாரித் தலைவர்களான டாக்டர் என். எம். பெரேரா, பீட்டர் கெனமன், டி. பி. சுபசிங்கா, ஆகியோர் கலந்து கொண்ட இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணியின் முதலாவது பொதுக் கூட்டமே யாழ்ப்பாணத்தில் குழம்பிப் போயிருக்கிறது—பொதுமக்களின் ஆக்ரோஷமான எதிர்ப்பின் காரணமாக!

கல்விச்சு,
 செருப்பு விச்சு,
 மண்ணாங்கட்டி விச்சு!

இத்தனையும் கூட்டமேடையை நோக்கி விசப்பட்டதாக செய்தி ஏடுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஜனநாயக உரிமைகள் நின்றாநிலைத்திட வேண்டும்—அரசியல் நாகரிகம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்—என்பதிலே அக்கறையும் ஆர்வமும் உள்ள யாரும் இந்த நிகழ்ச்சியையிட்டு மகிழ்ச்சியடைய முடியாது! ஆயினும் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பொது மக்களின் உள்ளக்கொதிப்பு—கொந்தளிப்பு—பீறிட்டெழும் போது, வேதனை தரக்கூடிய இத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெற்று விடுகின்றன; இங்கு மட்டுமல்ல, வெளி நாடுகளிலும் இவ்வாறு நடந்து விடுவதை கவனித்திருக்கிறோம்!

அற்ப பதவி சுகத்திற்காக கொள்கை பிறழ்ந்து குத்துக்கரணமடிக்கும் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் தலைவர்களை—அவர்கள் எவ்வளவுதான் பெரியவர்களாக இருந்தாலும் சரி—தமிழ்ப் பொதுமக்கள் மறக்கவோ மன்னிக்க

கவோ மாட்டார்கள் என்பதையே பெப்ரவரி 22ல் நடைபெற்ற முற்ற வெளிசம்பவம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது.

ஏழாண்டுகால அம்மையார் ஆட்சியில் கொள்கைகளை கோட்டை விட்டு பதவிக்காக அட்டைபோல் ஒட்டியிருந்து கொண்டு—தமிழ் சமுதாயத்தின் உரிமைகளை யெல்லாம் அபகரிப்பதற்கும், தமிழ் மக்கள் மீது கொடிய அடக்கு முறையை ஏவிவிடுவதற்கும் தாமும் பங்காளிகளாக இருந்து—தமிழினத்தை கொல்லும் சட்டமான கொல்வின் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கி, ஆணவமொழிகளைச் சிந்தி ஏகாதிபத்திய ஆட்சி நடத்திய இந்த இடதுசாரித் தலைவர்கள், அன்று அமைச்சர்களாக சி. ஜி. டியும் ஆயுதப் பொலிஸ்படையும் புடைகுழி, ரதகஜதரகபதாதியுடன் அதிகார வெறி கொண்டோராய் பவனிவந்திட்டபோது தமது உள்ளக் குமுறலை வெளிப்படுத்தி வாய்ப்பு

பின்றி ஊமைகளாகி மனம் புழுங்கி அடங்கிக்கிடந்த தமிழ் பொதுமக்கள்—அந்த உள்ளக் குமுறலை, கொந்தளிப்பையெல்லாம் 'அதிகார மிழந்த நிலையில் இப்போது வந்திருந்த அதே இடதுசாரித் தலைவர்கள் மீது ஒரு சேரக் கொட்டியிருக்கிறார்கள்; அவ்வளவு தான்!

இது வேதனைக்க சம்பவம்தான்; வெறுக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிதான்; ஆனாலும், இதற்கு காரணமாக அமைந்தது இதே தலைவர்களின் கடந்தகால கொள்கைக் குத்துக்கரணங்களும், கொடுங்கோன்மையும்தான் என்பதையும் நாம் மறப்பதற்கில்லை!

இன்றைய ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அவர்கள்—அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது—1975ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வருகை தந்திருந்த சமயத்தில்—இதே முற்றவெளியில் நாவடக்கமின்றி 'பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து பவனிவருவேன்' என்று குமுறைத்தபோதும், தமிழ்ப் பொதுமக்கள் கொந்தளித்து எழுந்து கூட்டமே நடத்தவிடாது அவரைத் தடுத்ததை நாடறியும்!

ஆக வலதுசாரிகளாலும் சரி—இடதுசாரிகளாலும் சரி—வேறு எந்த 'சாரி' ஆனாலும் சரி—கொள்கை பிறழ்ந்தோரை தமிழினத்துக்கு குழிதோண்டு வோரை—தமிழ் சமுதாய மக்கள் மன்னிக்கவோ மறக்கவோ மாட்டார்கள்

கள்; காலம்வரும்வரை காத்திருந்து தங்கள் கடுமையான எதிர்ப்பை அவர்களுக்கு உணர்த்தியே தீருவார்கள் என்பதையே முற்றவெளி சம்பவம் எடுத்துக்கூறுகிறது!

வந்திருந்த 'இடது'களும் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள்?

தமிழ் மக்கள் ஒரு தனித் தேசிய இனம் என்பதையும் 'அவர்களுக்கு பிரிந்துபோகும் உரிமையுடன் கூடிய சுயநர்ணய உரிமை உண்டென்பதையும்' மார்க்சிஸ்டுகள் என்போர் பகிரங்கமாக ஏற்று அதை பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று உண்மையான—கலக்கம் தெளிந்த தமிழ் மார்க்சிஸ்டுகள் மிகவும் தீவிரமாக வலியுறுத்திவருகின்றனர்; ஆனால் அது பற்றி இந்தக் 'கிழட்டு' மார்க்சிஸ்டுகள் வந்த இடத்தில் வாய்திறக்கவேயில்லை!

முன்றரை லட்சம் வாக்குகளைப்பெற்ற தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி பதினேழு இடங்களைப்பெற்று பிரதான எதிர்க்கட்சியாக விளங்கும்போது ஐந்து இலட்சம் வாக்குகளைப்பெற்ற இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணிக்கு ஒரு இடமும் கிடைக்கவில்லையே என்று பீட்டர் கெனமனார் பிரலாபித்திருக்கிறார். ஆம், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டம் 17 ஸ்தானங்களுடன் எதிர்க்கட்சித் தலைமையிலிருப்பது கெனமனருக்கே "என்னமோ" போல இருக்கிறது. "சோசலிசம்" பேசும் பெருந்தலைவராலேயே தமிழர் ஒருவர் எதிர்க்கட்சி முதல்வராக இருப்பதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லைப்போலும்!

இவர்கள் இதே போக்கில் சென்றார்களாயின், எதிர்காலத்தில் இவர்கள் ஐந்து வாக்குகளையாவது பெறுவது கஷ்டமாகவேயிருக்கப்போகிறது.

அதுமட்டுமல்ல—பழுத்த முதலாளித்துவ சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன், ஏழாண்டு காலமாக கட்டிப்புரண்டு கைகோத்து ஆட்சி நடத்திய கெனமனார், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைப் பார்த்து "முதலாளித்துவக்கட்சி" என்று வர்ணித்திருக்கிறார்! என்னே வேடிக்கை!

"செக்குமாடுகள்" போல தவறான ஒரு வட்டத்துக்குள்ளேயே மீண்டும் மீண்டும் சுற்றி வருகிறார்கள் இந்த 'இடது'கள். இவர்களை தமிழ் சமுதாயத்தின் அபிலாஷைகளை சுடு செய்யும் விதத்தில் தமது சிந்தனையில் புதிய மாற்றத்தை கொண்டுவராதவரை, தமிழ் சமுதாய இவர்களுக்கு இடமே கிடையாதென்பதையாரோ மறுத்திடவல்லார்?

அன்புத் தோழன்
 கோவை-மகேசன்

பணிஸ் சில்வாவை தெரியுமா எனக் கேட்டு பைந்தமிழின் தர்மரத்தினம்மீது மிலேச்சத்தனம்!

ஏழு மணித்தியாலங்கள் கயிற்றில் தொங்கவிட்டு சித்திரவதை! பொலீஸ் கொடுமை குறித்து பேரவையில் செல்லத்தம்பு வெளியிட்ட திடுக்கிடும் தகவல்

"பணிஸ் சில்வா என்பவரை தெரியுமா" என்று கேட்டு யோகபுரத்தைச் சேர்ந்த கணபதிப் பிள்ளை தர்மரத்தினம் என்பவரை மன்னார் பொலிசார் மிலேச்சத்தனமாக தாக்கியுள்ளனர். அந்தரத்தில் ஏழு மணித்தியாலங்கள் அவரை கட்டித்தொங்க விட்டு, துன்புறுத்தியிருக்கின்றனர். தினம் யாழ் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்து வருகிறார். "தர்மிகம்" பேசும் ஜே. ஆர். ஆட்சியில் நடந்ததாக கூறப்படும் இந்த மகா கொடுமை பற்றி 24-2-78ல் தேசிய அரசுப்பேரவையில் 4-ம் பக்கம் பார்க்க

சேர். பொன். இராமநாதனின் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்!

அறிஞர் வைத்திலிங்கத்தின் இரண்டாவது தொகுதி வெளிவருகிறது!

சேர் பொன். இராமநாதனுடைய வரலாறு தனி மனிதன் வரலாறு அல்ல, ஈழத்து அரசியல் வானில் அரை நூற்றாண்டிற்கு மேல் தனித்து அரசு சேர்ந்த ஒரு தமிழ்ப் பெரு மகனுடைய வரலாறு கும். இத்தகைய ஒரு மாமனிதர் இம்மாதிலத்தில் தோன்றியதை ஒட்டி ஒவ்வொரு மானிடனும் பெருமைப்பட வேண்டும். இத்தகைய ஒரு பெரு மனிதன் எம்மினத்திற்கு தோன்றியதையிட்டு தமிழராகிய நாம் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியும் பெருமித உணர்ச்சியும் கொள்கிறோம்.

இத்தகைய சிறப்பியல்பு களில் உறைவிடமாக விளங்கும் ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை தனக்கேயுரிய தனி ஆங்கிலச் சொல்லாட்சியுடன் வரையக்கூடிய ஒருவர் இருப்பாராயின் அவர்தான் சாவகச்சேரி இந்துக்கல்வாரியின் முன்னாள் முதல்வர் திரு. மு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் மூலம். சேர். பொன். இராமநாதனுடைய முன்னோர், அவரின் தோற்றம், அவர் 1910 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப் பகுதியில் ஆற்றிய பல்வகை வாழ்க்கைப் பணி போன்ற வற்றை ஏறக்குறைய அறு நூற்றாண்டு பக்கங்களில் வரைந்து 1971ல் மிகச் சிறப்பான முறையில் வெளியிட்டவர் திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள். இந்நூலுக்கு உலகின் பலபாகங்களிலுமிருந்து வெளிவந்த பாராட்டுக்கள் நூலின் பாங்கினைப் பாருக்குப் பறைசாற்றிப் போதிய சான்றியமளிப்பின.

மீண்டும் ஏறக்குறைய ஏழாண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின் “இராமநாதன் அறங்காவற் குழுவின” நிதி உதவியும் பெற்று சேர். பொன். இராமநாதனின் இரண்டாவது தொகுதி ஏறக்குறைய எழு நூற்றி எழுபத்தைந்து பக்கங்களுடன் இவ்வரல் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றது. 1911ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அவர் மறையும் வரையிலான 1930 ஆம் ஆண்டு வரைக்கான காலப் பிரிவை உள்ளடக்கி வெளிவரும் இந்நூலில் இவங்கையின் கல்வி கற்றோரின் பேராசிராயத் தெரிவு செய்யப்பட்டது தொடர் 1915 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தின் போது அவராற்றிய மாபெரும் பணியை இனிது விளக்கி இவங்கையின் விடுதலைப் போராட்டத்தில்— அதன் படிப்படியான வளர்ச்சியில்—அவராற்றிய செயற்கரிய பணியைப் பற்றியும், இவங்கைப் பல்கலைக்கழகம் எங்கு அமைய வேண்டும் என்று அவர் எடுத்துரைத்த கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கியும் தன் வாழ்வின் இறுதிக்

காலத்தில்தம் இனத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய பெரும்பேராபத்துக்களை முன்னகட்டியே அரசியல் உணர்வோடு “டொனமூர் எனில் இனிமேல் தமிழர் இல்லையென்று” முழங்கி தன் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை தன் தள்ளாடும் வய தினைக்கடப் பொருட்படுத்தாது நெஞ்சம் நெக்குக கண்களில் நீர் பெருக சேர். பொன். இராமநாதனுடைய வரலாற்றினை இத் தொகுதியில் திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் வரைந்துள்ளார்கள். இந்நூலில் இராமநாதன் அவர்களின் அருமைத்தம்பி அருணாசலம் அவர்களைப்பற்றியும் ஒரு தனி அத்தியாயம் வரைந்துள்ளது நூலுக்கு மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

வரலாற்று உணர்வு, உரிமைக்கு வித்து என்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்நூல் வரலாற்று உணர்வினை எம்மினம் போதிய அளவு பெறுதலும் இன்று எம் இழி நிலைக்கு ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. தமிழன் வாழ்வு மீண்டும் தலைமேடுக்கவும் உலகின் கவனத்தைத் தமிழன்பால் ஈர்க்கும் முறையிலும் சேர். இராமநாதனின் வரலாற்றினை தனிமனிதன் வரலாறு என்ற எல்லையினையும் தாண்டி ஒரு பெருமை மிக்க தேசிய இனத்தின் வரலாறு, இன்று வாழும் எம் நிலையினையும் நினைவிற்கொண்டு வரையப்பட்டுள்ள இந்நூல் காலத்தின் தேவையை நிறைவு

செய்வதோடு காலத்தால் சாகாது நூலத்தில் நிலைத்து வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகவும் இது மிளிர்கின்றது. குறிப்பாக வரலாற்று உணர்வினை முற்றும் இழந்த நிலையில் எல்லை மீறி உணர்ச்சி வயப்படும் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு அறிவின் திறவுகோலாகவும், தம் வசதிக்காகத் தம்பழைய வரலாற்றை மறக்க முயலும் நம் முதியோர்க்கு சாட்டையடி கொடுக்கும் நூலாகவும் இந்நூல் ஒளி வீடுகின்றது.

இந்நூலைப் பயில் கின்ற போது இந்நூலாசிரியரின் பரந்து விரிந்த ஆழமான நுண்ணறிவுத் திறன் எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றது. அவர் சொல்லும் பொருள் எம்மை சிந்திக்க வைப்பதோடு அவர் சொல்

ஈழவேந்தன்

(இராமநாதன் நூல் வெளியீட்டு குழுவின சார்பில்)

லும் முறை நற்கலை விருந்தாகவும் அமைகிறது. உண்மையில் ஆங்கிலம் அவருக்கு அடிபணிந்து செயலாற்றுகின்றது; இத்தகைய ஒரு நூல் இதுவரை வெளிவந்தது மில்லை; வெளிவரப் போகின்றதா என்பதும் பெரும் கேள்வியேயாகும்.

இந்நூலின் வெளியீட்டு விழா வெகு விரைவில் மிகச் சிறப்பாக யாழ்ப்பாண வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற இருக்கின்றது. ஈழத்தின் பல்வகை அறிஞர்கள் இவ்விழாவிற்கு கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்க இருக்கிறார்கள். இவ்விழா தமிழ் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமையப்போகின்றது என்பது எமது நம்பிக்கை.

கலைஞர் வேல் ஆனந்தனின் “பஸ்மாசுரன்-77”

சமுதாய சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை, மக்களின் அவலங்களை, அவர்களது பிரச்சினைகளை தத்ருவதாக எடுத்துக் காட்டுவதற்கு கலையை ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தி அதிலே வெற்றியீட்டியவர்கள் தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர். அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் திருமக தலைவர்களும் கலைமூலம் தங்கள் கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பினார்கள்.

அதே வழியில் கடந்த 1977 ஆவணியில் தமிழன் வடித்த கண்ணீரை- சிங்களக் கொடுங்கோன்மையின் காரணமாக அவன்பட்ட அவதிகளை - பஸ்மாசுரன் அன்று வாழலில் நிகழ்த்தியதாக கூறப்படும் கொடுமைகளுடன் இணைத்துக்காட்டி அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். புதிய நாட்டிய நாடகமான “பஸ்மாசுரன் 77” யாழ் கலையரங்கில் 11-2-77ல் மேடையேற்றப்பட்டது.

அடலேறு மு. ஆலாலகந்தரம் தயாரித்த இந்தப் புதிய நாட்டிய நாடகத்தை கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் குழுவினர் மேடையேற்றினர். (சிங்கள) பஸ்மாசுரன் கொடுமைகள் பூலோகத்தில் எப்படியிருந்தது என்பதை நாடகத்தின் முற்பகுதியும், தேவலோகத்தில் எப்படியிருந்தது என்பதை நாடகத்தின் பிற்பகுதியும் சித்தரித்தது.

பதாக இந்த நாட்டிய நாடகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

தனது படைப்பில் எல்லோரும் சமத்துவமாக வாழ்கிறார்கள் என்று எண்ணியிருந்த திருமாலின் கண்களுக்கு, அப்படி வாழவில்லை; இவங்கையில் தமிழர்கள் கொடுமைகளுக்கும் பாரபட்சங்களுக்கும் உள்ளாகப்படுகிறார்கள் என்பதை சுட்டிக் காட்டுவது போன்ற காட்சியுடன் முதல்பகுதி தொடங்குகிறது.

ஆண்டபரம்பரை அகதிகள் முகாமில் பட்ட அவல வேதனை; அங்கு அவர்கள் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட தெளிவு, அதன்பின் அவர்கள் மேற்கொண்ட குளுரை ஆகியன தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றன. ஒரு இளம் தமிழ்க்குடும்பம் இனக்கலவரத்தின்போது பட்ட பயங்கர கொடுமைகள் உணர்வு பூர்வமாக சித்திரிக்கப்படுகின்றன. கதகளி அமைப்பில் இடம்பெற்ற இந்நாட்டிய நாடகத்தில், தமிழ் இளம் பெண்ணை பங்கு கொண்ட வரின் முகபாவமும், விறுவிழாபாண நடிப்பும் பார்ப்போர் உள்ளங்களில் உணர்ச்சியலைகளை தட்டிவிடுகின்றன.

நாட்டிய நாடகத்தின் பிற்பகுதியில் தேவலோக பஸ்மாசுரனாக தோன்றும் கலைஞர் வேல் ஆனந்தன் அவருக்கே உரிய தனிப்பாணியில் உக்கிரமாக, உணர்வு ஆலைகளை முகப்பாவத்தில் அவர் புரள

ஆடுகின்ற காட்சி நம்மை அதிலேயே ஒன்றச் செய்து விடுகிறது.

இந்நாட்டிய நாடகம் இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் நாட்டுக்குத் தேவையான ஒரு புரட்சிதான். வானுலக பஸ்மாசுரன் இறுதியில் அழித்த தொழிக்கப்பட்டு, வானோர் விடுதலை பெற்றது போல பூவுலக பஸ்மாசுரன் அழிக்கப்பட்டு, தமிழ்சமுதாயம் விடுதலை பெறுவதற்கு “பஸ்மாசுரன் 77” போன்ற நாட்டிய நாடகங்கள் பக்கதுணையாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

—கோவை

புதியகடை திறப்பு விழா

தமிழ் இளைஞர் பேரவை நல்லூர் கிளை உறுப்பினரும் சிறைசென்ற தொண்டரும் கூட்டணி ஆதரவாளருமான திரு. பொன். மதிமுகராசா, யாழ்ப்பாணம் சத்திரத்துச் சந்தியில் “திருமுருகன்ஸ்ரோன்” என்ற பெயரில் புதிய கடையொன்றை ஆரம்பித்துள்ளார். இக்கடைக்கு அண்மையில் நல்லூர் பா. உ. திரு. சிவசிதம்பரம் குத்து விளக்கேற்றிவைக்க, வட்டுக்கோட்டை பா. உ. திரு. தா. சிவசிதம்பரம் திறந்துவைத்தார். யாழ்ப்பாணம், மானிப்பாய் காலவூர்பா. உக்களும், மிலக்கவை அறிபர் கணகராசா, எஸ். ரி. ஆர். ஆகியோரும் திறப்புவிழாவில்

த. வி. கூ அனலைத் தீவுக் கிளை

18-2-78ல் அனலைத் தீவில், ஊர்காவற்றினர்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அனலைத் தீவுக் கிளை நிறுவப்பட்டது. இக்கிளைக்கு பின் வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாக தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

தலைவர்:- ஐ. வைத்தியலிங்கம், உப-தலைவர்:- மு. வே. மயில்வாகனம், செயலாளர்:- சு. தயாபரராசா, உப-செயலாளர்:- செ. சீவ ரெத்தினம், பொருளாளர்:- இ. சிவானந்தன், நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள்:- சி. தர்மகுலநாதன், ஐ. செல்வன், வை. தணிகாசலம், சு. தியாகராசா.

இதனைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் திரு. கா. பொ. இரத்தினம் ந. உ. அவர்களும் அதைத் தொடர்ந்து திருவாளர்கள் க. இளையதம்பி அதிபர், சி. காராளபிள்ளை, ஆசிரியர், ஐ. வைத்திலிங்கம், த. வினாயகமூர்த்தி, சு. தியாகராசா, சு. தயாபரராசா மற்றும் உறுப்பினர்களும் கருத்துரை வழங்கினர்.

கலந்துகொண்டு வாழ்த்தினர். கூட்டணியின் ஏனைய பா. உக்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், கூட்டணிப் பிரமுகர்களும் வாழ்த்து தந்தி அனுப்பியிருந்தனர்.

அடிமைப் புத்தி

கந்தன்: முத்தண்ண, எங்கட தமிழ் ஆக்கள் உண்மையிலேயே தமிழ் மொழியை நேசிக்கின்றமோ என்று எனக்குச்சந்தேகம்தான் அண்ண.

முத்து ஏன்?

கந்தன்: இந்த கலம்பகத்தில யாழ்ப்பாணத்தாக்களிட கடைகள், யாழ்ப்பாணம் ரவுணில வச்சு எரிச்சாங்கன்—ஏன் எரிச்சாங்கன்? தமிழன்கள் என்ற காரணத்தால்தானே?

முத்து ஓம்.

கந்தன்: நான் நினைக்கிற கடை எரிச்சதோட அவையன் தாங்கன் தமிழர் என்று சொல்லப்பயப்படுனம்போல.

முத்து ஏன்?

கந்தன்: பின்ன என்ன அண்ண, யாழ்ப்பாணத்தார் எல்லாரும் தமிழீழம், தமிழீழம், நாங்கள் தான் கிழக்கு மாகாணத்தை விட தமிழீழக் கொள்கைக்கு பூரண ஆதரவைக் கொடுத்தலுங்கள் எங்களுக்கு எல்லாம் தமிழிலை செய்யவேண்டும். தமிழுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்லுறவையன்—

முத்து நீ விஷயத்துக்கு வாவன் ஏன் நீட்டி அளக்கிறாய்.

கந்தன்: உந்தக் கலம்பகத்தில் பஸ்டாண்டில் எரிச்சு கடைகளை திரும்பக் கட்டிக்குடுத்திருக்கினமில்லை. அதில ஒண்டிரண்டு கடைகளைத் தவிர மற்ற எல்லாக்கடைகளிலையும் பெயர்பலகைகள் இங்கிலிசில் பெரிய எழுத்திலையும் கீழ்க்கு தமிழை சின்ன எழுத்திலையும் எழுதிவைச்சிருக்கினம்பார்! உப்பிடிப்போடவை யுள் தான் தமிழ்ப்போராட்டத்தில முன்னுக்கு நிற்பினம் என்று சொல்லுறியே.

முத்து: அதுக்கு என்ன செய்யிறது அது அவரவர விருப்பம்.

கந்தன்: அண்ணே நீயும் எங்கட சில அரசியல்வாதிகள் மாதிரி சமாளிச்சுக் கதைக்காத; எங்கட ஆக்களுக்கு இன்னும் அடிமைப் புத்தி போகல்ல தாங்கள் தமிழில் பெரிசாய் பெயர்பலகை எழுதினால் தமிழ்பற்றுள்ளவங்கள் என்று சிங்களவங்கள் கண்டுபிடிச்சிடுவானுங்கள் என்று பயம்போல, இத்தினைக்கும் வெக்கக்கேடு என்ன எண்டால் அந்தச் சுற்றூடலில இருக்கிற ஒரே ஒரு சிங்களக்கடை பெயர்பலகையில் சிங்களத்தில பெரிசாய் எழுதி தமிழிலையும் இங்கிலிசிலையும், கீழ்க்கு சின்னைய எழுதிப்போட்டிருக்கிறார்கள். அவையனுக்கு இருக்கிற துணியும், இனப்பற்றும் எங்கட ஆக்களுக்கு இல்லைத்தானே இதுக்கு என்ன செய்ய வேணும் சொல்லுபாப்பம்.

முத்து: என்ன செய்ய வேணும்; தாங்களாக அவையன் உணர்ந்து திருந்த வேணும். அப்பையும் திருந்தாட்டி ஏதோ பெரிய தியாகம், தொண்டு, போராட்டம் எல்லாம் செய்யப்போறம் என்று சொல்லுற எங்கட தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்கள், மகளிர் இயக்கங்கள் உதுபோல சின்ன விஷயங்களில் எங்கட ஆக்களுக்கு தமிழ் உணர்வை வளர்க்க முன்னுக்கு வரவேணும்.

ஒருவர் மொழியை மற்றவர் படிப்பதால் இன ஐக்கியம் வளரமுடியுமா?

காசி ஆனந்தன் நிதிக்கு வாரி வழங்குவீர்!

அன்புடையீர்,

கவிஞர் காசி ஆனந்தன் ஒரு சாதாரண கவிஞன் அல்ல, மாறாக ஈழம் வாழ் தமிழினத்தின் இன்னல் போக்கவும் விடுதலை பெற்று நிற்பவும் இறைவனால் எமக்கு வழங்கப்பட்ட அருட்கொடையின் வடிவமே நம் காசி ஆனந்தனாகும். பாரதத்திற்கு ஒரு பாரதியும், பாகிஸ்தானுக்கு ஒரு இக் பாலும், திராவிடத்திற்கு ஒரு பாரதிதாசனும் கிடைத்தது போல் தமிழீழம் மலரத்தன் உணர்ச்சி பொங்கும் கவிதையால் விடுதலைப்பாதையில் எம்மை அழைத்துச் செல்லும், ஓர் உண்மைக் கவிஞனாக இவர் விளங்குகிறார். பட்டினி கிடந்து பாழ்பட நேர்ந்தாலும், அடி உதை பெற்று அல்லல் பல உற்றாலும் சிறையில் வைத்துச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டாலும் கொண்ட கொள்கைக்காக வாழ்ந்தே தீருவேன் என்ற பொருள் படப்பாடியதற்கு அமைய தமிழர் விடுதலை இயக்கத்திலும் ஏறக்குறைய கால் நூற்றாண்டாக அவர் பட்ட தொல்லைகள் பெற்ற துயர் தோய்ந்த அனுபவங்கள் சொல்லில் அடங்கா. "வெலிக்கடைச் சிறை எனக்கு வெண்ணிலா அறை" எனப்பாடி நான்கு தடவைகளுக்கு மேலாக சிறையில் தமிழுக்காக அவர் தவம் செய்ததை எந்த நன்றியறிவுள்ள தமிழனும் மறக்க முடியாது. அவர் உண்மையில் சொல்லொத்த செயலாற்றிய செம்மலாவார்.

அரச திணைக்களம் ஒன்றில் ஆயிரம் ரூபாய்களுக்கு மேலாக மாதச்சம்பளம் பெற்று தானுண்டு தன் குடும்பம் உண்டு எனக்கூறி கற்பனை உலகிலிருந்துகொண்டு இயற்கை அழகு பற்றியும் இள நங்கையர் அழகு பற்றியும் கவிதை படித்திருக்கலாம், சாவிமம் படைத்திருக்கலாம் ஆனால் அவரோ அதைச் செய்யவில்லை. நாயினும் கீழார் நம் தமிழர் நலிவதைக்கண்டு ஐயோ என அலறிய அவர், ஓயுதல் இன்றி அவர் நலம் பேணி உழைப்பதே எம் வாழ்வின் குறிக்கோள் என முழங்கி "என்பத்து விரல்களையே நம்பி என் பதவியைத் துறக்கிறேன்" எனக்கூறி எம் குடியைக் கெடுக்க வந்த கொல்வினின் குடியரசுச் சட்டத்தை எதிர்த்து தன் பதவியைத் துச்சமென மதித்து தூக்கியெறிந்து விடுதலைக் குயிலென வெளிவந்து எம் உள்ளுணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பும் தகைசான்ற கவிஞனாக விளங்குகிறார்.

பாரதி வாழ்ந்த போதும் அவன் பட்டினியால் வாடி வதங்கி மடியவிட்ட தமிழ் இனம்; அவன் செத்தபின்பு அவன் சிவலோகம் சென்ற செம்மல் என்றும் அவனுக்குச் சிலை எழுப்பி மணிமண்டபம் எழுப்பி அவன் மாண்பினைப்பறை சாற்றுவோம் என்றும் அவன் மறைந்த பின்பு புகழ்பாடியதுபோல் நாமும் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் வாழும்போது அவருக்குரிய சிறப்பினை வழங்கிப் போற்றி விடும் மன்னிக்க முடியாத குற்றம் செய்தவர்கள் ஆவோம்.

இக்கவிஞனின் வாழ்வு வளம்பெற எம்மால் இயன்றதைச் செய்யும் நோக்குடன் ஒரு பதிப்பகம் ஒன்றை அவருக்கு உருவாக்கிக் கொடுக்க நாம் ஒட்டமிட்டுள்ளோம். இதனை ஏற்றமுற நிறைவேற்ற எமக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுகள் 60,000 ரூபாவாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது இதுவரை அவரின் பெயரில் எமது கைவசம் உள்ள தொகை ஏறக்குறைய ரூ. 15,000. ஆகவே இன்னும் 45,000 ரூபா சேர்க்கப்பட வேண்டும். இன்று எம் தமிழ் ஈழத்தில் எமக்குள்ள தொகுதிகள் 22 ஆகும். ஒரு தொகுதி வாழ் மக்கள் ரூ. 2,000 என்ற அடிப்படையில் பணம் சேர்க்கப்படுவதோடு, இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் மிகுதித் தொகை சேர்க்கப்படின் நாம் வேண்டி நிற்கும் தொகையைப் பெற முடியும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

சிறி துளி பெரு வெள்ளம் என்ற கூற்றுக்கமைய ஒவ்வொரு செந்தமிழ் மகனும் தம் கடமையைச் செய்ய முற்படின் எம் பணி இனிது நிறைவேறும். திராவிடத்தின் எழுச்சி பாடிய பாரதி தாசன் படுத்தியர் தாங்காது தனி மனிதனாக அறிஞர் அண்ணா சேர்த்து வழங்கிய தொகை செந்தமிழர் உள்ளத்தில் அவருக்கு நிலையான இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது என்பது நாடறிந்து உண்மையாகும். மிக்க நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையிலும் மெலிந்த தன் உடலுடன் கூட தமிழ் ஈழம் காணத் துடித்துத் துடித்து "தமிழன் கண்ட கனவை" நனவாக்க முயலும் நம் நல்ல வகில கவிஞனுக்கு எம் நன்றிக் கடன் செலுத்த முற்படுவோமாக.

நிதி அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
சி. கதிரவேற்பிள்ளை பா: உ.
68, குடெசெட் ஒழுங்கை,
சுண்டிக்குளி,
யாழ்ப்பாணம்.

இங்ஙனம்
மு. சிவசிதம்பரம், சி. கதிரவேற்பிள்ளை,
(தலைவர்) (பொருளாளர்)
வெ. யோகேஸ்வரன், பூ. கணேசலிங்கம்
(இணைச் செயலாளர்கள்)

இலங்கையில் இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன ஒரு மருந்து கண்டுபிடித்துள்ளார்! அது தமிழ் மாணவர் சிங்களமும் சிங்கள மாணவர் தமிழும் கற்பது. வெளிப்படையில் நல்லது போல் தோன்றினும் உள்நோக்கில் அது ஒரு நஞ்சு என்பதை நாம் உணர்கிறோம். நாகபாம்பு படம்விரித்தாலும் அழகில் மயங்கி, அதைத் தூக்கி மடியில் கட்டிக்கொள்ளத் தமிழர் முழுமூடர் அல்லர்.

மொழியை மாறிக்கற்றுக் கொள்ளுதலே இன ஐக்கியத்திற்குள்ள உண்மையான நன்மையான ஒரே வழியென்றால், ஜெயவர்த்தன தமிழைக் கற்றுத்தான ஐக்கியம் பேசுகிறார். அல்லது தமிழ் தெரியாத ஜெயவர்த்தன ஐக்கியம் பேசுவது பொய்யாதல் வேண்டும்!

அண்ணன் தம்பி இருவரிடத்தில் ஒரு மாம்பழம் கிடைத்தது. அண்ணன் அதை முழுதாகத்தானே உண்டுவிட விரும்பினான்; தம்பி தனக்கு பங்கு கேட்டான். இருவருக்குமிடையில் சண்டை மூண்டது. சமாதானம் பிடிக்கவந்த நண்பர் ஒருவர் இளையவனைப் பார்த்து "தம்பி, நீ மாம்பழம் முழுவதையும் அண்ணனுக்கே கொடுத்துவிட்டு அவன் சொல்வதன்படியே கேட்டுக்கொண்டு ஐக்கியமாக இரு! அப்படிச் செய்தால் உங்களிருவருக்கும் சண்டை ஏற்படாது" என்று கூறினார். இந்த நண்பரின் நியாயம் போன்றதுதான் திரு. ஜெயவர்த்தன கூறும் 'ஐக்கிய மருந்தும்'.

ஐக்கியம் என்பது இரு தரப்பினரும் ஏற்றுக் கொண்டு சமத்துவமான முடிவிற்குள் இருக்கிறதே ஒழிய, ஒரு பகுதியினர் எடுத்த முடிவை அடுத்தவரிடம் திணித்து அடக்கிவிடுவதில் இருக்கமுடியாது. சிங்கள ஜெயவர்த்தன எடுத்த தீர்மானத்தை தமிழர் முழு மனத்தோடு ஏற்றுல்தான் உண்மையான ஐக்கியம் வர முடியும்.

1958 இலும் 1977 இலும் நிகழ்ந்த இனக்கலவரங்களில் தமிழ்ப் பெண்களைக் கற்பழித்தோர், தமிழர்தம் உடைமைகளைச் சூறையாடினோர், தமிழர்களைப் படுகொலை செய்தோர் — அத்தனை சிங்கள வெறியர்களும் தமிழ் தெரியாதவர்கள் என்று திரு. ஜெயவர்த்தன கூறுகிறார்? சேதமுற்ற தமிழர் அத்தனைபேரும் சிங்களம் தெரியாதவர்கள் என்று கூறமுடியுமா?

சிங்கள நாட்டிலே பிறந்து சிங்கள மொழியே பயின்று தமிழைச் சரியாகப் பேசத் தெரியாத அளவுக்கு சிங்களவரோடு சிங்களவராக வாழ்ந்து பல தலைமுறைகளை கழித்துவிட்ட தமிழர்களே சிங்கள வெறியர்களால் அகதிகளாக்கப்பட்டு தமிழீழம் வந்தடைந்த பரிதாப நிலையைப்பார்த்த எந்தத் தமிழனும் ஜெயவர்த்தன விண் நியாயத்தை ஏற்கமாட்டான்!

வர்த்தன, ஏன் அரசியல் அமைப்பில் தமிழருக்கும் சம உரிமை வழங்கி ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது? என்று கேட்க விழைகிறோம். ஐக்கியத்துக்காக எடுக்கும் முதல் முயற்சி அதுவாகவன்றோ இருத்தல் வேண்டும்;

ஆங்கிலத்தைக் கற்றதால் வெள்ளையனை எதிர்க்க தவறியேயில்லை. அடக்கி ஆளுவோர்தம் மொழி தெரிந்து விடுவதால் ஓரினத்தின் சுதந்திரதாகம் அடங்கி விடாது. ஆளும் கொடிய சிங்கள அரசில் இருந்து விடுபடத் துடிக்கும் தமிழீழம் சிங்கள மொழியைக் கற்றுக்

வீ. பரந்தாமன்

கொள்வதால் அமைதி பெற்றுவிடாது; ஐக்கிய உணர்வும் பெற்றுக்கொள்ளாது.

1956ல் தனிச் சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வந்த பின்னர்தான் இந்நாட்டின் ஐக்கியம் குலைந்தது என்பதையாவரும் அறிவர். அப்படியானால் ஐக்கியம் குலைவதற்குக் காரணமாயிருந்த தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை நீக்கிவிட ஜெயவர்த்தன முன் வருவாரா?

சம அந்தஸ்து—சமஷ்டி—பிரதேச சுயாட்சி என்ற ஒற்றுமை அமைப்பு முறையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்திற்குள் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத சிங்கள இனம், தமிழனை உதைத்தது. இரண்டாந்தர நிலைக்குத் தள்ளியது. இதன்பின்னர் எப்படி ஒற்றுமை நிலைக்கும்? இந்தச் சிங்கள இனத்துடனே சமாதானம் பேசுவது? இந்தச் சிங்கள இனமா தமிழினத்தை அணைத்து ஐக்கியத்தைப் பேணும்? எல்லாமுற் சியும் பயனற்ற போதுதான் தமிழினம் தனியாட்சிகோருகிறது.

சிங்களவன், தமிழன் சிங்களத்தைப் பேசுவதைப் பார்த்துத்தான் ஐக்கியப்படுவான் என்றால், அங்கும் சிங்கள வெறியிருப்பது புரியவில்லையா? எவன் எம்மொழியினலையினும், மனிதன் என்ற வகையில் ஐக்கியத்தைப் பேணுவதல்லவா கலப்படம் அற்ற ஐக்கியம்?

நிற்க; ஏறக்குறைய ஒரு கோடியே முப்பத்தைந்து இலட்சம் மக்கள் வாழும் இந்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 35 இலட்சம் மாணவர்கள் மட்டும் மொழியை மாறிக்கற்றுக்கொள்வதால் ஒற்றுமை ஏற்பட்டுவிடுமா? ஏனைய ஒருகோடி மக்கள் உள்ளத்தில் உள்ள துவேசத்தை எப்படி ஒழிப்பது?

இனி, பாடசாலை நிலையில் எடுத்துக் கொண்டாலும், தாய் மொழியிலேயே போதிய புலமையில்லாத மாணவர்களைத்தான் தற்போது பெரும்பாலும் காணக்கூடியதாயுள்ளது. ஆங்கிலத்தைப் பலவருட்களாகக் கற்றும் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளவோ, எழுதவோ, பேசுவோ முடியாத நிலையிலிருக்கும் மாணவர்கள் ஏனைய பாடங்களுக்கிடையில் மற்றுமொரு மொழியறிவைப் பெற்றுக்கொள்

வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது அறிவுடைமையாகாது. அன்றியும் அது அவர்களுக்குப் பெருஞ்சுமையாக இருக்கப் போவதன்றி பெரும்பயனுடையதாக இருக்கப்போவதில்லை. இன்னும், இந்த மொழிமாற்ற முயற்சியில் ஈடுபடும் மாணவர்களில் எத்தனைபேருக்கு இது ஐக்கியத்துக்காகப் பயன்படப் போகிறது? இவர்கள் இதைப் பிரயோகிக்கும் வாய்ப்பு பலருக்குக் கிடையாது என்பதையும் எடுத்து நோக்கினால் மொத்தத்தில் இத்திட்டம் ஒரு போலி-வீண்சுமை என்பதை உணரமுடியும்.

சிங்களம் ஆட்சி மொழியாக விருக்க தமிழைக் கற்பதில் சிங்களமாணவர் அக்கறை காட்டமாட்டார்கள். அன்றியும் அவர்களுக்கும் சுமையாக இருக்கும். சிங்கள மாணவர் தமிழைக் கற்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அவர்களே இத்திட்டத்தை எதிர்ப்பார்கள். எதிர்க்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறோம். சிங்களமாணவர் எதிர்க்காமல் இருந்தால் சிங்களத்தை தமிழர் மத்தியில் திணிக்கச் சிங்கள இனம் ஆடும் ஒரு நாடகமென்றே அதைக் கருதவேண்டும்.

சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தின் ஒரு வடிவமே இம்மும் மொழித்திட்டம் என்பதை தமிழர் நன்கு உணர்ந்து இதனை வன்மையாக எதிர்க்கவேண்டும் என்றே விரும்புகிறோம்.

தந்தை செல்வா ரூபகார்த்த தங்கப் பதக்கத்தை பெற்றார்!

இலங்கை சட்டக் கல்லூரி தமிழ்மன்றம் இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் 18-2-78 இல் நடாத்திய கலைவிழாவில் நடைபெற்ற எழுந்தமான் பேச்சுப் போட்டியில் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணி பிரமுகரான திரு. இ. த. விக்கிராசா முதலாவது இடத்தை பெற்று அமரர் தந்தை செல்வாவின் ரூபகார்த்தமாக அன்பளிப்பு செய்யப்பட்ட தங்கப் பதக்கத்தைப் பெற்றார். இந்த தங்கப்பதக்கம் சுதந்திரன் நிறுவனத்தால் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுழிபுரம் விக்டோரியர்க் கல்லூரி முன்னாள் முகர்மையாளரான இளைப்பாறிய தபால் அதிபர் திரு. இ. தம்பையா ஜே. பி. அவர்களின் புத்திரனான திரு. இ. த. விக்கிராசா சட்டக்கல்லூரி இறுதியான மாணவனாக வார். இவர் கல்லூரி விவாதக்குழுவில் சிரேஷ்ட உறுப்பினராக தொடர்ச்சியாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டுள்ள துடன், சட்டக் கல்லூரி இந்து மகாசபை தலைவரும் வார்.

அமைப்பாளர் 'துண்டு'க்காக அரோகரா

இருவருக்கு விளக்கமறியல்

அமிர் ஆட்சேபம் கைமேற் பலன்!

ஐ. தே. சுட்சி அமைப்பாளரின் 'துண்டு' முறை தவறி காங்கேசன்துறை சீமெந்து தொழிற்சாலைக்கு அண்மையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அமய ஊழியர்கள் அனைவரும் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். 23.2.78ல் இவர்களை வேலைநீக்கம் செய்வதாக மேற்படி தொழிற்சாலை அதிபர் அறிவித்தல் கொடுத்துள்ளார்.

முறைகேடான விதத்தில் அமய ஊழியர்களை தொழிற்சாலைக்கு நியமிப்பதை ஆட்சேபித்தும், ஒரு திட்டவாட்ட

மான அடிப்படையில் இந்நியமனம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கோரியும் மேற்படி தொழிற்சாலையின் எட்டுத் தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றுபட்டு 'சட்டப்படி' வேலைசெய்யும் இயக்கத்தை நடத்திவந்தது தெரிந்ததே.

தொழிற்சங்கங்களின் இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்தும் அமைப்பாளரின் 'துண்டு' முறை மூலம் அமய ஊழியர்களை தெரிவுசெய்ததை பலமாகக் கண்டித்தும் தேசிய அரசுப்பேரவையில்

எதிர்க்கட்சித் தலைவரும்; காங்கேசன்துறை பா. உ. மாண திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் ஒத்திவைப்புப்பிரேரணை மீது அண்மையில் காரசாரமாகப்பேசியிருந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இதையடுத்து முறைதவறி தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஊழியர்கள் அனைவரும் இப்போது வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தொழிற்சாலை நிர்வாகம் முறையாக இந்த அமய ஊழியர்களை தெரிவுசெய்த

ருந்தால் இன்று அவர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த ஊழியர்களை முறைதவறி தொழிற்சாலை நிர்வாகம் தெரிவுசெய்ததுதான், இன்று இந்த ஊழியர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப்படுவதற்கு ஒரே காரணமாகும்.

ஆனால் தாங்கள் செய்த தவற்றினால் ஏற்பட்ட விளைவை தொழிற்சங்கங்களின் மீது போட்டு வேலை இழக்கும் ஊழியர்களுக்கும், தொழிற்சங்கங்களுக்கு மிடையே சிண்டுமுடியும் விதத்தில் தொழிற்சாலை நிர்வாகம் தனது வேலைநீக்க அறிவித்தல் சுடிதத்தை தயாரித்துள்ளது.

"தரப்படுத்தல் நீடிக்க வேண்டும் கோரிக்கைக்கு சமாதான வழிகளில் அரசு இணங்காவிடில் அரசாங்கத்தைப் பலாத்கார வழிகளின் மூலம் முறியடிப்போம்" என்று பேசியதாகக் கூறப்படும் விடமைப்புத் துறை முன்னாள் செயலாளர் திரு. நாட் அமரக்கோன். சட்டத்தரணி திரு. குலரத்தின ஆகியோர் சி.ஐ.டி.யினரால் கைதுசெய்யப்பட்டு கொழும்பு பிரதம மாஜிஸ்ட்ரேட் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் செய்யப்பட்டு, கொழும்பு நீதவானலம்மார்ச் 8-ம் திகதிவரை விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களைத் தவிர மேலும் பலர் தடுத்தவைக் கப்பட்டிருப்பதாகவும் அறியப்படுகிறது.

பணிஸ் சில் வா

—1:ம் பக்கத் தொடர் ஒத்திவைப்பு பிரேரணை மீது பேசிய முல்லைத்தீவு பா. உ. திரு. சே. மா. செல்லத்தம்பு அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

இது சம்பந்தமாக திரு. தர்மரத்தினம் யாழ் சிறைச் சாலை அதிகாரிக்கு எழுதிய சத்தியக்கடதாசி யொன்றை திரு செல்லத்தம்பு தேசிய அரசுப்பேரவையில் சமர்ப்பித்து, தார்மிக ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இடம்பெறலாமா என்று கேட்டார்.

திரு. செல்லத்தம்பு சமர்ப்பித்த கணபதிப்பிள்ளை தர்மரத்தினத்தின் குறித்த சத்தியக்கடதாசி பின்வருமாறு:

கடந்த பெப்ரவரி 7-ம் திகதி மாலை 4 மணிக்கு 33 மீ 437 என்ற இலக்கத் தையுடைய ஜீப் வண்டியில் யோகபுரத்தில் உள்ள எனது வீட்டுக்கு வந்த மன்னார் பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பு பதகாரி திரு. ஹெட்டியாராச்சியும் வேறு பொலிசாரும் என்னைக் கைதுசெய்தனர். கைதுசெய்ததுக்கான காரணம் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது. ஜீப்பில் ஓட்டாங்குளத்தை சேர்ந்த சம்பந்த சரணலயம் என்பவரும் இருந்தார். ஜீப் வண்டியா ஊடாக மன்னார் சென்றது.

கொலை பயமுறுத்தல்

பொலிஸ் நிலையத்தில் பொறுப்பதிகாரி திரு. ஹெட்டியாராச்சி அடித்துக் கொடுமைப்படுத்தி பணிஸ் சில்வா என்பவரைப் பற்றித் தெரியுமா என்றும் அவரைப் பற்றிக் கூறுவீடில் கொலை செய்துவிடுவதாகவும் பயமுறுத்தினார்.

கம்பத்தில் தொங்கவிட்டனர்

பின்னர் 8-ம் திகதி பொலிஸ் விடுதிக்கு என்னை அழைத்துச் சென்ற பொலிசார் அங்கே எனது கைகளைப் பின்னால்கட்டி கம்பம் ஒன்றில் தொங்கவிட்டனர். தொங்கிய நிலையில் என்னைப் பலமாக அடித்தனர், உண்மையைச் சொல்லாவிடின் கொலை செய்துவிடுவதாகப் பயமுறுத்தினர்.

4 மணித்தியாலம் தொங்கினேன்

4 மணித்தியாளங்களாகத் தொங்கிய எனது உயிர் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது அந்நிலையில் என்னைப் பலமாக அடித்தபோது நான் கதறி அழுதேன்.

பின்னர் உதவிப் பொலிஸ் அதிபரின் முன்னிலையில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அவரும் பல மணி நேரம் என்னை விசாரித்தார்.

வெரப்பிட்டியா குறுக்கீடு

திரு. செல்லத்தம்பு இந்த சத்தியக்கடதாசியை வாசித்துக் கொண்டிருந்த போது குறுக்கிட்ட பிரதி பாதுகாப்பு அமைச்சர் திரு. டி. பி. வெரப்பிட்டியாவும், தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சர் திரு. எம். டி. எச். ஜெயவர்த்தனாவும் இக்கடதாசியை இங்கு வாசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கூறினர்.

உடனே செல்லத்தம்பு அப்படியானால் உங்கள் தார்மிக அரசில் இவ்வாறு தான் நடைபெறும் இது போன்ற செயல்களைத் தொடர்ந்தும் அனுமதிக்கப்போகின்றீர்களா? என்றார்.

அப்போது குறுக்கிட்ட சபாநாயகர், திரு. செல்லத்தம்பு வைத் தொடர்ந்து படிக்குமாறு கூறினார்.

திரு. செல்லத்தம்பு தொடர்ந்து வாசித்தார்.

பெப்ரவரி 10-ந் திகதி எனது கைகளைக் கட்டிய பொறுப்பதிகாரி கதிரை ஒன்றில் ஏற்றி ஒரு கம்பத்தில் எனது கைகளைத் தொங்க விட்டு பின் கதிரையை இழுத்துவிட்டார்.

7 மணித் தியாலங்கள் தொங்கினேன்

7 மணித்தியாலங்கள் அப்படியே கயிற்றில் தொங்கினேன். அந்நிலையில் என்னைத் துன்புறுத்தினார்கள்.

பின்னர் என்னை அவிழ்த்து விட்டபோது மணிக்கட்டில் இரத்தம் கசிந்தது. என்னைச் சரப்பிடக்கூட முடியவில்லை.

நாய்போல சாப்பிடுமாறு பணித்தார் இன்ஸ்பெக்டர்

என்னைச் சாப்பிடக்கூட முடியவில்லை, சாப்பாட்டுப் பார்சலை நிலத்தில் வைத்து இன்ஸ்பெக்டர் நாய்போல குனிந்து கவ்விச்சாப்பிடுமாறு பணித்து தலையைக் கீழே அமத்தினார். தண்ணீரையும் கீழே வைத்து நாய்போல் குடிக்குமாறு பணித்தார்.

தலைமயிரை வெட்டினார்

பின்னர் எனது தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்துச்

சென்ற பொறுப்பதிகாரி எனது தலைமயிரை வெட்டு வித்தார்.

எதுவித வைத்திய கண்காணிப்பும் அளிக்கப்படவில்லை.

அதே தினம் எனக்கு பொலிஸ் உடை அணிவித்தார்கள். அந்த உடையைக் கூட என்னை அணிய முடியவில்லை, மிகவும் சிரமப்பட்டு அந்த உடையைப் போட்டார்கள்.

பின்னர் ஜீப்பில் ஏற்றிக் கொண்டு யோகபுரம், ஓட்டங்குளம், பாண்டியன்குளம், வவுனிக் குளம் ஆகிய இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று சிலருடைய வீடுகளைக் காட்டுமாறு வற்புறுத்தினார்.

'பொலிஸ் தொப்பி'

என்னை எவரும் அடையாளம் காணாமல் இருக்க எனக்கு பொலிஸ் தொப்பி அணியப்பட்டது.

மாஜிஸ்திரேட் முன் ஆஜர்

அதே தினம் மன்னார் மாஜிஸ்திரேட் முன்னிலையில் ஆஜர் செய்யப்பட்டு பொலிசாரின் வேண்டுகோளின் பேரில் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டேன்.

பின்னர் 2 நாட்கள் மன்னார் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு வாக்குமூலம் அளித்தேன். 17ம் திகதி மாலை மன்னார் சிறைச்சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டேன்.

யாழ், சிறை

18ம் திகதி யாழ் சிறைச் சாலைக்கு மாற்றப்பட்டு மாலை யாழ். ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டு இப்போது எனது கைகளைக் இயங்காத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறேன்.

இக்கடதாசியைப் படித்த திரு. செல்லத்தம்பு யோகபுரம் மன்னார் பொலிஸ் நிலைய எல்லைக்குள் இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

பிரதமர் உறுதி

இதற்குப் பதிலளித்த பிரதமர் திரு. பிரேமதாசா இது போன்ற செயல்கள் தொடர்ந்து அனுமதிக்கப்படமாட்டாது என்றும் இக்கவலைத் தெரிவித்த எம்.பிக்கு நன்றி தெரிவிப்பதுடன் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் மீதும் உறுதி அளித்தார்.

மார்ச் 4-ம் திகதி நல்லூர்த் தொகுதி த. இ. பேரவை அமைப்புக் கூட்டம்

தமிழ் இளைஞர் பேரவை அமைப்பாளர் மாவை சேனாதிராசா பின்வரும் அறிக்கையை விடுத்துள்ளார்.

தமிழ் இளைஞர் பேரவையின் புதிய அமைப்பு விதியின் படி நல்லூர்த் தொகுதியில் அமைப்பு வேலைகளைச் செய்யுமாறு த. இ. பேரவையின் மத்திய செயற்குழுவின் நல்லூர்த் தொகுதி உறுப்பினரையும் நல்லூர்த் தொகுதி அமைப்பாளரையும் 1977 மார்ச்சு மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் எழுத்துமூலமான அறிவித்தல் மூலம் கேட்டிருந்தோம்.

அதன்படி கிளைகள் அமைத்திருந்தாலோ அல்லது முன்னர் கிளைகளாக அமைக்கப்பட்டிருந்தாலோ அக்கிளைகளைத் த. இ. பேரவையின் தலைமை அலுவலகத்திற்கு அறிவித்து அதனைப் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருக்கவில்லை.

இதனால் 1978 பெப்ரவரி 8ம் திகதி நல்லூர்த் தொகுதியின் முக்கிய பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள் கூடி நல்லூர்த் தொகுதி அமைப்பு வேலைகள் பற்றி ஆராய்ந்தனர்.

பின்னர் 19-2-78 மாலை 4 மணியளவில் பொதுவாக அமைப்பு வேலைகளைச் செய்து நானும் நல்லூர்த் தொகுதி அமைப்பாளர் திரு. க. பரமசாமி அவர்களின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற அமைப்பு வேலையின் ஆரம்பக் கூட்டத்தில் ஐவர் கொண்ட அமைப்புக்குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. அக்குழுவினர், நல்லூர்த் தொகுதியில் ஏற்கனவே கிளைகள் அமைந்

திருந்தால் அவர்களுடனும் கிளைகள் அமையாதவிடத்து முக்கிய உறுப்பினர்களையும் தொடர்பு கொண்டு 1978ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நான்காம் திகதி நல்லூர்த் தொகுதியில் த. இ. பேரவை அமைப்புக் கூட்டத்தை நடாத்துவார்கள். இடமும், நேரமும், அழைப்பு மடலிற் குறிக்கப்படும்.

ஆகவே நல்லூர்த் தொகுதியில் த. இ. பேரவையின் கிளைகளாக அமைத்து இயங்குபவர்களும், அமைப்பில் சேர்ந்து இயங்க விரும்புவவர்களும் நல்லூர்த் தொகுதியின் த. இ. பேரவை அமைப்புக்கு முடிவடைந்த தொடர்பு கொண்டு த. இ. பேரவை அமைப்புக்கு உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1978 மார்ச் 4ம் திகதி நல்லூர்த் தொகுதியில் நடைபெறும் த. இ. பேரவை அமைப்புக் கூட்டத்திற்குத் த. வி. கூட்டணியின் செயல்திபர்களான திருவாளர்கள் அ. அமிர்தலிங்கம், மு. சிவசிதம் பரம் ஆகியோரும் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

எனவே எமது இ. பேரவை அமைப்பை ஏற்படுத்த இளைஞர்களும் மாணவர்களும் ஒத்துழைப்பும், உதவியுந்தர வேண்டுமென்ப பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

நல்லூர்த் தொகுதித் த. இ. பேரவை அமைப்புக்குழுவில் திருவாளர்கள் க. பரமசாமி, க. சண்முகராசா, சுசபாரத்தினம் (சிறீ), ப. திருநீலகண்டன், தா. தியாகமூர்த்தி ஆகியோர் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

ஒலிவ் ஸ்நானப் பவுடர்

எண்ணெய் முழுக்குச் சிறந்த ஒலிவ் ஸ்நானப் பவுடரை வாங்கி உபயோகியுங்கள். தலைமயிரிலுள்ள அழுக்கு, சொடுகு, பேன் ஆகியவற்றை அறவே நீக்குகிறது.

—ஓர் மில்க்வைற் தயாரிப்பு

இப்பத்திரிகை கொழும்பு-12, 194 ஏ, பண்டாரநாயக்கா வீதியிலிருக்கும் சிலோன் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் நிறுவனத்தாரால் 1978ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 1-ம் திகதி புதன் கிழமை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது; அச்சுப் பதிப்பு: வஸ்தியன் அச்சகம், பிரதான வீதி, யாழ்ப்பணம்.